

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys

Literatura

Sèrie 3

Fase específica

Qualificació		TR
Exercicis	1	
	2	
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

Trieu UNA de les dues opcions (A o B). Cada exercici s'ha de respondre en la llengua corresponent a la literatura objecte d'examen.

Escoja UNA de las dos opciones (A o B). Cada ejercicio deberá responderse en la lengua correspondiente a la literatura objeto de examen.

OPCIÓ A / OPCIÓN A

1. Desenvolupeu UN dels dos temes següents (a o b):

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

- a) Compareu les relacions que té la Natàlia amb en Quimet i amb l'Antoni a *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda.
- b) A *Après moi, le déluge*, Lluïsa Cunillé planteja la qüestió de la violència colonial. Expliqueu de quina manera aquesta violència afecta els colonitzats i els colonitzadors, i com Cunillé representa dramàticament la diferència entre les dues posicions.

2. Desarrolle UNO de los dos comentarios de texto propuestos a continuación (*a* o *b*):

[5 puntos: 3 puntos por el contenido y 2 puntos por la capacidad de argumentación y de análisis, la ordenación de las ideas y la coherencia del discurso]

- a)** Comente el poema «A un olmo seco», incluido en *Campos de Castilla*, de Antonio Machado, teniendo en cuenta los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):
- la naturaleza y el sentido del poema;
 - el análisis formal y los recursos estilísticos.

CXV
A un olmo seco

Al olmo viejo, hendido por el rayo
y en su mitad podrido,
con las lluvias de abril y el sol de mayo,
algunas hojas verdes le han salido.

¡El olmo centenario en la colina
que lame el Duero! Un musgo amarillento
le mancha la corteza blanquecina
al tronco carcomido y polvoriento.

No será, cual los álamos cantores
que guardan el camino y la ribera,
habitado de pardos ruisenores. 10

Ejército de hormigas en hilera
va trepando por él, y en sus entrañas
urden sus telas grises las arañas.

Antes que te derribe, olmo del Duero,
con su hacha el leñador, y el carpintero
te convierta en melena de campana,
lanza de carro o yugo de carreta;
antes que rojo, en el hogar, mañana,
ardas de alguna misera caseta,
al borde de un camino; 20
antes que te descuaje un torbellino
y tronche el soplo de las sierras blancas;
antes que el río hasta la mar te empuje
por valles y barrancas,
olmo, quiero anotar en mi cartera
la gracia de tu rama verdecedida. 25
Mi corazón espera
también, hacia la luz y hacia la vida,
otro milagro de la primavera. 30

Soria, 1912

- b)** Comente el siguiente pasaje de *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, teniendo en cuenta los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):
- el significado de este pasaje en el contexto de la obra;
 - el valor simbólico de este pasaje en relación con el final de la obra;
 - el análisis formal y los recursos estilísticos.

PRUDENCIA: Y Angustias, ¿cuándo se casa?

BERNARDA: Vienen a pedirla dentro de tres días.

PRUDENCIA: ¡Estarás contenta!

ANGUSTIAS: ¡Claro!

AMELIA (*a* MAGDALENA): Ya has derramado la sal.

MAGDALENA: Peor suerte que tienes no vas a tener.

AMELIA: Siempre trae mala sombra.

BERNARDA: ¡Vamos!

PRUDENCIA (*a ANGUSTIAS*): ¿Te ha regalado ya el anillo?

ANGUSTIAS: Mírello usted. (*Se lo alarga.*)

PRUDENCIA: Es precioso. Tres perlas. En mi tiempo las perlas significaban lágrimas.

ANGUSTIAS: Pero ya las cosas han cambiado.

ADELA: Yo creo que no. Las cosas significan siempre lo mismo. Los anillos de pedida deben ser de diamantes.

PRUDENCIA: Es más propio.

BERNARDA: Con perlas o sin ellas, las cosas son como una se las propone.

MARTIRIO: O como Dios dispone.

PRUDENCIA: Los muebles me han dicho que son preciosos.

BERNARDA: Dieciséis mil reales he gastado.

PONCIA (*interviniendo*): Lo mejor es el armario de luna.

PRUDENCIA: Nunca vi un mueble de estos.

BERNARDA: Nosotras tuvimos arca.

PRUDENCIA: Lo preciso es que todo sea para bien.

ADELA: Que nunca se sabe.

BERNARDA: No hay motivo para que no lo sea.

OPCIÓ B / OPCIÓN B

1. Desarrolle UNO de los dos temas siguientes (*a* o *b*):

[5 puntos: 3 puntos por el contenido y 2 puntos por la capacidad de argumentación y de análisis, la ordenación de las ideas y la coherencia del discurso]

- a)** El libro de cuentos *El Aleph* es una de las obras principales del escritor argentino Jorge Luis Borges. ¿Cuáles son los aspectos más característicos de este libro? Conteste esta pregunta ilustrando su respuesta con ejemplos.
- b)** Analice la relación entre Eulalia, Germán y Juana en *Retahílas*, de Carmen Martín Gaite.

2. Desenvolueu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (a o b):

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

- a) Comenteu el poema següent, extret de *L'irradiador del port i les gavines*, de Joan Salvat-Papasseit. Tingueu en compte els aspectes que s'exposen a continuació (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre, però sí que s'han d'exemplificar):
- la naturalesa i el significat del poema;
 - l'anàlisi formal i estilística.

Encara el tram

A D. Carles

Noia del tram, tens l'esguard en el llibre,
i el full s'irisa

en veure's cobejat.

I el cobrador s'intriga si giraràs el full:
sols per veure't els ulls!

5

Que les cames se't veuen
i la mitja és ben fina;
i tot el tram ets tu.

Però els ulls no se't veuen.

I la teva mà és clara
que fa rosa el teu cos de tafetà* vermell,
i el teu mocaboret ha tornat de bugada.
Però els ulls no els sabem!

10

I si jo ara baixés? —Mai no et sabria els ulls...
Té, ara, ja he baixat!

15

* *tafetà*: 'tela fina de seda, llisa i llustrosa'.

- b) Comenteu el fragment següent del conte «La ratlla i el desig», de *Cròniques de la veritat oculta*, de Pere Calders. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre, però sí que s'han d'exemplificar):
- el significat d'aquest fragment en el context del conte;
 - la relació entre realitat, ficció i desig;
 - el tractament de l'insòlit i l'imprevist.

Va fer-se fosc i jo seguia amb la voluntat d'accelerar el pas cada vegada més comptant les hores que em caldrien per a cobrir les etapes conegudes; els tres pins, la creu de terme, la caseta dels peons... Vingué un moment en què clavava obstinadament la vista en la foscor del cel perquè la identificació de lesombres a banda i banda del camí feia més persistent el record de la distància i del temps.

I així, amb la mirada alta i perduda, és quan vaig veure la ratlla de la llum. Fou cosa d'un instant: la sorpresa de la ratlla, la revelació immediata que es tractava de la caiguda d'una estrella i la reminiscència supersticiosa que m'obligà a formular el desig de trobar la casa i l'esposa esperant-me després del primer tombant del camí.

Per joc, gairebé tothom ha procedit d'una manera semblant a la contemplació del fenomen. Per joc, després del vague impuls respectuós que em feu aclucar els ulls per donar més força a la petició, vaig acordar que fingiria creure trobar realment el que havia demanat al final d'aquella corba, que després concediria a una altra corba una virtut semblant i així, escurçant les etapes encara que les multipliqués, potser distrauria la meva inquietud.

Això és el que pensava. Però en el lloc assenyalat vaig veure els rectangles illuminats de les finestres, la claror roja de la xemeneia i, retallat a la porta, el perfil que jo estimava tant.

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta del revisor/a

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans